Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (seitsemäs jaosto)

16 päivänä huhtikuuta 2015*

Ennakkoratkaisupyyntö — Polkumyynti — Tiettyjen rauta- tai teräsputkien tuonti — Asetus (EY) N:o 384/96 — 3 artiklan 7 kohta — Tuotannonalalle aiheutunut vahinko — Tiedossa olevat tekijät — Syy-yhteys — Kyseisellä alalla Euroopan yhteisössä toimivien yritysten kilpailunvastaisia menettelytapoja koskevaa tutkimusta ei ole otettu huomioon — Asetus (EY) N:o 2320/97 — Pätevyys

Asiassa C-143/14,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Finanzgericht Berlin-Brandenburg (Saksa) on esittänyt 18.12.2013 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 26.3.2014, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

TMK Europe GmbH

vastaan

Hauptzollamt Frankfurt (Oder),

UNIONIN TUOMIOISTUIN (seitsemäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-C. Bonichot (esittelevä tuomari) sekä tuomarit A. Arabadjiev ja C. Lycourgos,

julkisasiamies: M. Wathelet,

kirjaaja: hallintovirkamies C. Strömholm,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 29.1.2015 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— TMK Europe GmbH, edustajanaan Rechtsanwalt N. Meyer,

— Italian hallitus, asiamiehenään G. Palmieri, avustajanaan avvocato dello Stato A. Collabolletta,

— Euroopan unionin neuvosto, asiamiehenään B. Driessen, avustajanaan Rechtsanwalt R. Bierwagen,

— Euroopan komissio, asiamiehinään T. Maxian Rusche ja R. Sauer,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee lopullisen polkumyyntitullin käyttöönottamisesta tiettyjen Unkarista, Puolasta, Venäjältä, Tšekin tasavallasta, Romaniasta ja Slovakian tasavallasta peräisin olevien raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuonnissa, asetuksen (ETY) N:o 1189/93 kumoamisesta ja kyseistä Kroatian tasavallasta peräisin olevaa tuontia koskevan menettelyn päättämisestä 17.11.1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2320/97 (EYVL L 322, s. 1) pätevyyttä.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat TMK Europe GmbH (jäljempänä TMK Europe) ja Hauptzollamt Frankfurt (Oder) (Frankfurt am Oderin päätullikamari, jäljempänä Hauptzollamt) ja jossa on kyse TMK Europelta vuosien 2001–2003 aikana toteutuneesta tuonnista asetuksen N:o 2320/97 perusteella vaadituista polkumyyntitulleista.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Asetus (EY) N:o 384/96

3 Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22.12.1995 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 384/96 (EYVL 1996, L 56. s. 1) kumottiin ja korvattiin polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30.11.2009 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1225/2009 (EUVL L 343, s. 51 ja oikaisu EUVL 2010, L 7, s. 22). Kun asetuksen N:o 2320/97, jonka lainmukaisuus on riitautettu ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa, antamisajankohta otetaan huomioon, asia on kuitenkin tutkittava asetuksen N:o 384/96 (jäljempänä perusasetus) nojalla.

4 Perusasetuksen 1 artiklan 1 kohdassa säädettiin seuraavaa:

”Polkumyyntitullia voidaan soveltaa polkumyynnillä tuotuun tuotteeseen, jos tuotteen luovuttaminen vapaaseen liikkeeseen yhteisössä aiheuttaa vahinkoa.”

5 Perusasetuksen 3 artiklan, jonka otsikko oli ”Vahingon määritys”, 1, 2 ja 5–7 kohdassa säädettiin seuraavaa:

”1. Tässä asetuksessa käsitteellä ’vahinko’ tarkoitetaan, jollei toisin ilmoiteta, yhteisön tuotannonalalle aiheutunutta merkittävää vahinkoa, yhteisön tuotannonalaan kohdistuvaa merkittävän vahingon uhkaa tai merkittävää viivästystä yhteisön tuotannonalan perustamisessa, ja sitä tulkitaan tämän artiklan mukaisesti.

2. Vahingon toteamisen on perustuttava selkeään näyttöön, ja siihen on sisällyttävä puolueeton tarkastelu

a) polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrästä ja tämän tuonnin vaikutuksesta samankaltaisten tuotteiden hintoihin yhteisön markkinoilla ja

b) tämän tuonnin seurausvaikutuksista yhteisön tuotannonalaan.

– –

5. Tutkittaessa polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta kyseessä olevaan yhteisön tuotannonalaan on otettava huomioon kaikki olennaiset taloudelliset tekijät ja seikat, jotka vaikuttavat kyseisen teollisuuden tilanteeseen, kuten esimerkiksi se tosiasia, että ala on edelleen toipumassa

entisten polkumyynti- tai vientitukikäytäntöjen vaikutuksista, tosiasiallisen polkumyyntimarginaalin merkittävyys, myynnin tosiasiallinen ja mahdollinen pieneneminen, voitot, tuotanto, markkinaosuus, tuottavuus, investointien tuotto tai kapasiteetin käyttöaste, hintaan vaikuttavat tekijät yhteisössä, tosiasialliset ja mahdolliset negatiiviset vaikutukset kassavirtoihin, varastot, työllisyys, palkat, kasvu sekä pääoman saanti tai investoinnit. Tämä luettelo ei ole tyhjentävä, eikä yksi tai useampi näistä tekijöistä välttämättä ole ratkaiseva.

6. On näytettävä 2 kohtaan liittyvien olennaisten todisteiden avulla, että polkumyynnillä tapahtuva tuonti aiheuttaa vahinkoa tässä asetuksessa tarkoitetussa merkityksessä. Tässä tapauksessa se merkitsee sen näyttämistä, että 3 kohdassa tarkoitetuilla määrillä ja hinnoilla on yhteisön tuotannonalaan vaikutusta 5 kohdassa tarkoitetussa merkityksessä ja että tämä vaikutus on sellaista, että sitä voidaan pitää merkittävänä.

7. Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin lisäksi on tutkittava muut tiedossa olevat tekijät, jotka samaan aikaan aiheuttavat vahinkoa yhteisön tuotannonalalle, eikä näiden tekijöiden aiheuttamaa vahinkoa saa pitää polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista johtuvana 6 kohdassa tarkoitetussa merkityksessä. Tässä suhteessa olennaisina tekijöinä voidaan pitää muun muassa muun kuin polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrää ja hintoja, kysynnän supistumista tai kulutustottumusten muutoksia, kolmannen maan ja yhteisön tuottajien rajoittavia kauppatapoja ja kyseisten tuottajien välistä kilpailua, tekniikan kehittymistä sekä yhteisön tuotannonalan vientisaavutuksia ja tuottavuutta.”

Asetus N:o 2320/97

6 Asetuksen N:o 2320/97 1 artiklan 1 kohdalla otettiin käyttöön lopulliset polkumyyntitullit erityisesti tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 (EYVL L 256, s. 1) liitteessä I olevan yhdistetyn tullinimikkeistön koodiin 7304 31 99 kuuluvien saumattomien putkien muun muassa Venäjältä peräisin olevassa tuonnissa. Saman artiklan 2 kohdassa kyseiseen tuontiin sovellettavien polkumyyntitullien määräksi vahvistettiin 26,8 prosenttia.

Asetus (EY) N:o 1322/2004

7 Lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta tiettyjen muun muassa Venäjältä ja Romaniasta peräisin olevien raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 2320/97 muuttamisesta 16.7.2004 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1322/2004 (EUVL L 246, s. 10) on muun muassa seuraavat perustelukappaleet:

”– –

(9) Useille yhteisön tuottajille määrättiin [EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan soveltamisesta (Asia IV/E-1/35.860-B – Saumattomat teräsputket) 8.12.1999 tehdyssä] komission päätöksessä 2003/382/EY, jäljempänä ’kilpailupäätös’, sakot, koska ne olivat kahdessa tapauksessa osallistuneet EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohdan rikkomiseen.

(10) Kilpailupäätöksen tekemisen jälkeen katsottiin aluksi, että päätöksellä ei todennäköisesti olisi lainkaan yhteyttä asetukseen (EY) N:o 2320/97 tai että kyseinen yhteys olisi luonteeltaan sellainen, ettei asetuksen päätelmiä olisi tarvetta tarkastella uudelleen. Kilpailupäätöksen julkaisemisen jälkeen yksi asianomaisista osapuolista kuitenkin otti esille kyseisen kilpailua rajoittavan toiminnan mahdollisen vaikutuksen voimassa oleviin polkumyyntitoimenpiteisiin ja toimitti lisätietoja asetuksessa (EY) N:o 2320/97 esitettyihin vahinkoa ja syy-yhteyttä koskeviin päätelmiin liittyvistä seikoista. Tässä asetuksessa on tarkoitus selvittää, onko kilpailupäätöksellä mitään seurauksia voimassa olevien polkumyyntitoimenpiteiden kannalta

– –

(19) Koska näissä kahdessa menettelyssä tarkastellut tuotteet, yritykset ja ajanjakso olivat vain osittain samat, kyseessä olevan kilpailua rajoittavan toiminnan todettiin vaikuttaneen vähäisessä määrin siihen polkumyyntitutkimukseen, jonka perusteella lopulliset tullit otettiin käyttöön vuonna 1997. Lisäksi voidaan todeta, että jos EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohtaa rikkoneita yrityksiä koskevat tiedot jätetään pois laskuista, tulokset näyttävät silti vastaavan niitä, jotka laskettiin kymmentä yhteistyössä toiminutta yhteisön tuottajaa (mukaan lukien siis ne, jotka osallistuivat edellä mainittuun kilpailua rajoittavaan toimintaan) koskevien tietojen perusteella: vahinkoa aiheuttavaa polkumyyntiä on edelleen havaittavissa. Näin ollen on erittäin epätodennäköistä, että yhteisön tuottajien kilpailua rajoittavalla toiminnalla olisi ollut merkittävä vaikutus polkumyyntitutkimuksen alkuperäisiin päätelmiin. Varmuudella ei voida kuitenkaan päätellä, että yleiset markkinaolosuhteet olisivat olleet samanlaiset, jos mainittua kilpailua rajoittavaa toimintaa ei olisi esiintynyt.

(20) Edellä esitetyn perusteella katsotaan aiheelliseksi lopettaa asetuksella (EY) N:o 2320/97 käyttöön otettujen toimenpiteiden soveltaminen. Näin varmistetaan moitteettoman hallinnon ja hyvän hallintotavan periaatteiden noudattaminen. – –”

8 Asetusta N:o 2320/97 muutettiin asetuksen N:o 1322/2004 1 artiklalla lisäämällä siihen 8 artikla, jonka mukaan ”1, 2 ja 3 artiklaa ei sovelleta 21 päivästä heinäkuuta 2004 alkaen”.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

9 TMK Europe toi vuosina 2001–2003 Venäjältä peräisin olevia putkia. Koska Hauptzollamt katsoi tämän tuonnin kuuluvan asetuksen N:o 2320/97 soveltamisalaan, se määräsi TMK Europen maksamaan muun muassa 375 178,13 euron suuruiset polkumyyntitullit.

10 TMK Europe riitautti 18.11.2003 Hauptzollamtissa nämä tullit väittäen ensiksi, etteivät tuodut putket kuuluneet kyseisen asetuksen soveltamisalaan.

11 Sen jälkeen kun asetus N:o 1322/2004, jolla asetuksen N:o 2320/97 soveltaminen oli keskeytetty 21.7.2004 alkaen kilpailupäätöksen vuoksi, jolla kyseistä toimintaa harjoittaville tietyille yhteisön tuottajille oli määrätty seuraamuksia, oli julkaistu, TMK Europe esitti Hauptzollamtille polkumyyntitullien palauttamista koskevan uuden palauttamisvaatimuksen vedoten siihen, että asetus N:o 2320/97 oli lainvastainen.

12 Näiden oikaisuvaatimusten tultua 29.10.2010 hylätyiksi TMK Europe nosti Finanzgericht Berlin-Brandenburgissa (Berlin-Brandenburgin finanssituomioistuin) kyseisten polkumyyntitullien palauttamista koskevan kanteen uudistaen kaksi perustettaan, jotka perustuivat yhtäältä siihen, etteivät tuodut putket kuuluneet asetuksen N:o 2320/97 soveltamisalaan, ja toisaalta siihen, että kyseinen asetus oli lainvastainen.

13 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo, että vaikka ensimmäinen peruste ei voikaan menestyä, toiseen perusteeseen annettavasta vastauksesta on sitä vastoin epäilyksiä.

14 Vaikka se on taipuvainen katsomaan, että asetus N:o 2320/97 on pätevä, se ei kykene varmuudella päättämään, pitäisikö niiden syiden, joiden vuoksi Euroopan unionin neuvosto päätti asetuksella N:o 1322/2004, ettei asetuksen N:o 2320/97 1–3 artiklaa enää sovellettaisi 21.7.2004 alkaen, vaikuttaa taannehtivasti myös viimeksi mainitun asetuksen pätevyyteen.

15 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan asiassa herää kysymys siitä, olisiko neuvoston 17.11.1997 asetusta N:o 2320/97 antaessaan pitänyt ottaa huomioon Euroopan komission tuolloin 25.11.1994 lähtien vireillä ollut tutkimus, joka koski sitä, oliko yhteisön tuotannonalalla mahdollisesti olemassa kilpailunvastaisia menettelytapoja. Perusasetuksen 3 artiklan 7 kohdan ensimmäisen virkkeen mukaisesti polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin lisäksi on tutkittava muita tiedossa olevia tekijöitä sen varmistamiseksi, ettei niiden yhteisön tuotannonalalle samanaikaisesti mahdollisesti aiheuttamaa vahinkoa katsottaisi polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista johtuvana.

16 Näissä olosuhteissa Finanzgericht Berlin-Brandenburg päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Onko – – asetus N:o 2320/97 – – pätemätön, koska [neuvosto] on jättänyt huomiotta [perusasetuksen] 3 artiklan 7 kohdasta ilmenevät vaatimukset vahingon toteamiselle ja todennut tällaisen (vahingon) aiheutuneen ottamatta tässä yhteydessä huomioon sitä, että komissio on aloittanut muun muassa 6.2.1962 annetun neuvoston asetuksen N:o 17 (EY 81 ja EY 82 artiklan ensimmäinen täytäntöönpanoasetus) – – 14 artiklan 3 kohdan nojalla 25.11.1994 tehdyn päätöksen (asia IV/35.304), jota ei ole julkaistu, perusteella tutkinnan, jonka kohteena on kilpailunvastaisten, mahdollisesti Euroopan talousalueesta 2.5.1992 tehdyn sopimuksen (EYVL 1994, L 1, s. 3) 53 artiklan ja EY 81 artiklan vastaisten seostamattomasta teräksestä valmistettuja putkia koskevien menettelytapojen mahdollinen olemassaolo?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

Kansallisessa tuomioistuimessa esitetyn lainvastaisuusväitteen tutkittavaksi ottaminen

17 Italian hallitus ja komissio väittävät, ettei asetuksen N:o 2320/97 pätevyyttä voitu enää riitauttaa ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa esitetyllä lainvastaisuusväitteellä, koska pääasian kantaja ei ollut riitauttanut sitä tuolloin voimassa olleessa EY 230 artiklassa määrätyssä määräajassa.

18 Tältä osin on syytä muistuttaa, että yleinen periaate, jolla pyritään takamaan se, että kaikilla henkilöillä olisi tai olisi ollut mahdollisuus riitauttaa heille vastaisen päätöksen perustana oleva yhteisön toimi, ei mitenkään estä sitä, että asetuksesta tulee lopullinen sellaisen oikeussubjektin osalta, jonka osalta sitä on pidettävä yksittäistapausta koskevana päätöksenä ja joka olisi epäilyksettä voinut vaatia sen kumoamista EY 230 artiklan nojalla, mikä estää tätä oikeussubjektia vetoamasta kyseisen asetuksen lainvastaisuuteen kansallisessa tuomioistuimessa. Tällaista päätelmää sovelletaan asetuksiin, joilla otetaan käyttöön polkumyyntitulleja, koska ne ovat luonteeltaan kaksivaikutteisia eli ne ovat sekä normatiivisia toimia että toimia, jotka voivat koskea tiettyjä taloudellisia toimijoita suoraan ja erikseen (tuomio Nachi Europe, C-239/99, EU:C:2001:101, 37 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

19 Vaikka näet polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta annetut asetukset ovat luonteeltaan ja ulottuvuudeltaan normatiivisia, ne voivat koskea suoraan ja erikseen niitä kyseessä olevan tuotteen tuottajia ja viejiä, joiden katsotaan syyllistyneen polkumyyntiin niiden kaupallisesta toiminnasta peräisin olevien tietojen perusteella. Näin on yleensä sellaisten tuotanto- ja vientiyritysten osalta, jotka voivat osoittaa, että ne on yksilöity kyseisissä komission ja neuvoston toimissa tai että valmistelevat tutkimukset ovat koskeneet niitä (ks. tuomio Allied Corporation ym. v. komissio, 239/82 ja 275/82, EU:C:1984:68, 11 ja 12 kohta; tuomio Nachi Europe, C-239/99, EU:C:2001:101, 21 kohta ja tuomio Valimar, C-374/12, EU:C:2014:2231, 30 kohta).

20 Sama pätee niihin kyseessä olevan tuotteen tuojiin, joiden jälleenmyyntihinnat on otettu huomioon vientihintoja muodostettaessa ja joita toteamukset polkumyynnin olemassaolosta näin ollen koskevat (ks. tuomio Nashua Corporation ym. v. komissio ja neuvosto, C-133/87 ja C-150/87, EU:C:1990:115, 15 kohta; tuomio Gestetner Holdings v. neuvosto ja komissio, C-156/87, EU:C:1990:116, 18 kohta ja tuomio Valimar, C-374/12, EU:C:2014:2231, 31 kohta).

21 Unionin tuomioistuin on myös katsonut, että sellaisiin kolmansien maiden viejiin, joiden tuotteista kannetaan polkumyyntitulleja, sidoksissa olevat tuojat voivat riitauttaa mainittujen tullien käyttöön ottamisesta annetut asetukset muun muassa silloin, kun vientihinta on laskettu kyseisten tuojien yhteisön markkinoilla soveltamien jälleenmyyntihintojen perusteella, ja silloin, kun itse polkumyyntitulli on laskettu näiden jälleenmyyntihintojen perusteella (ks. vastaavasti tuomio Neotype Techmashexport v. komissio ja neuvosto, C-305/86, EU:C:1990:295, 19 ja 20 kohta ja tuomio Valimar, C-374/12, EU:C:2014:2231, 32 kohta).

22 Lisäksi se, että tietyille taloudellisten toimijoiden ryhmille tunnustetaan oikeus nostaa kumoamiskanne polkumyyntiasetuksesta, ei voi estää sitä, että tällainen asetus voi koskea myös muita toimijoita erikseen sellaisten niille tunnusomaisten erityispiirteiden takia, joiden perusteella ne erottuvat kaikista muista henkilöistä (ks. tuomio Extramet Industrie v. neuvosto, C-358/89, EU:C:1991:214, 16 kohta ja tuomio Valimar, C-374/12, EU:C:2014:2231, 33 kohta).

23 Pääasiassa ei kuitenkaan ole näytetty toteen, että TMK Europen voitaisiin katsoa kuuluvan johonkin edellä yksilöidyistä taloudellisten toimijoiden ryhmistä.

24 On ensinnäkin kiistatonta, ettei TMK Europea eikä Sinara Handel GmbH:ta (jäljempänä Sinara), jonka seuraaja se on, ole yksilöity asetuksessa N:o 2320/97 viejäyrityksiksi. Ne eivät selvästikään ole myöskään sellaisia tuojayrityksiä, joita kyseistä asetusta valmistelevat tutkimukset olisivat koskeneet.

25 Tämän jälkeen on todettava, että vaikka Sinara olisikin ollut sidoksissa polkumyyntimenettelyyn osallistuneiden venäläisten viejäyritysten ryhmään, unionin tuomioistuimelle jätetystä asiakirja-aineistosta ei ilmene, että polkumyyntitulleja määritettäessä käytetty vientihinta olisi laskettu kyseisen tuojan yhteisön markkinoilla soveltamien jälleenmyyntihintojen perusteella tai että itse polkumyyntitulli olisi laskettu näiden jälleenmyyntihintojen perusteella.

26 Lopuksi on todettava, että komission, joka on väittänyt, ettei kansallisessa tuomioistuimessa esitettyä lainvastaisuusväitettä voida ottaa tutkittavaksi, on esitettävä sellaiset todisteet, jotka ovat omiaan perustelemaan kyseisen tutkimatta jättämisen. Komission tässä suhteessa esittämien väitteiden nojalla ei kuitenkaan ole mahdollista katsoa, että Sinara olisi riittävästi sidoksissa venäläisiin viejäyrityksiin tai että se olisi sellaisessa erityisessä tilanteessa, jonka perusteella se erottuisi kaikista muista taloudellisista toimijoista ja jonka perusteella voitaisiin katsoa, että kyseinen toimenpide olisi koskenut sitä EY 230 artiklassa tarkoitetuin tavoin suoraan ja erikseen sen määräajan aikana, joka mainitussa artiklassa asetetaan 17.11.1997 annetun asetuksen N:o 2320/97 kumoamista koskevan vaatimuksen esittämiselle.

27 Näin ollen ja oletettaessa, että kaikki Sinaran oikeudet ja velvollisuudet oli siirretty TMK Europelle, unionin tuomioistuimelle esitettyjen seikkojen nojalla ei voida pitää näytettynä, että TMK Europe olisi epäilyksettä voinut vaatia asetuksen N:o 2320/97 kumoamista siltä osin kuin siinä vahvistetaan polkumyyntitulli Venäjältä peräisin olevien saumattomien putkien tuonnissa.

28 Tällaista arviointia, joka koskee tuojayrityksen tilannetta asetukseen N:o 2320/97 nähden, ei voida saattaa kyseenalaiseksi sillä, että viejäyritykset eivät olleet tehneet yhteistyötä polkumyyntimenettelyssä, eikä sillä Italian hallituksen esille tuomalla seikalla, että TMK Europe olisi voinut riitauttaa asetuksen N:o 1322/2004 perustelut.

29 Edellä lausutusta seuraa, että TMK Europe voi esittää asetuksen N:o 2320/97 lainvastaisuutta koskevan väitteen ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa, joka ei näin ollen ollut sidottu siihen, että kyseisellä asetuksella käyttöön otettu polkumyyntitulli oli lopullinen.

30 Unionin tuomioistuimen on näin ollen vastattava ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen esittämään kysymykseen.

Asetuksen N:o 2320/97 pätevyys

31 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii, onko neuvosto 17.11.1997 asetusta N:o 2320/97 antaessaan jättänyt ottamatta huomioon perusasetuksessa asetetut edellytykset, kun se jätti huomiotta komissiossa 25.11.1994 lähtien vireillä olleen menettelyn, joka koski sitä, oliko yhteisön tuotannonalalla mahdollisesti toteutettu kilpailunvastaisia toimintatapoja.

32 Tämän osalta on syytä palauttaa mieleen, että perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa säädetään, että tutkittaessa polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta kyseessä olevaan yhteisön tuotannonalaan on otettava huomioon kaikki olennaiset taloudelliset tekijät ja seikat, jotka vaikuttavat kyseisen teollisuuden tilanteeseen. Tässä säännöksessä on luettelo sellaisista eri tekijöistä, jotka voidaan ottaa huomioon, ja siinä täsmennetään, ettei kyseinen luettelo ole tyhjentävä eikä yksi tai useampi näistä tekijöistä välttämättä ole ratkaiseva (ks. tuomio Transnational Company ”Kazchrome” ja ENRC Marketing v. neuvosto, C-10/12 P, EU:C:2013:865, 20 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

33 Perusasetuksen 3 artiklan 7 kohdassa säädetään, että polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin lisäksi on tutkittava muut tiedossa olevat tekijät, jotka samaan aikaan aiheuttavat vahinkoa yhteisön tuotannonalalle, eikä näiden tekijöiden aiheuttamaa vahinkoa saada pitää polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista johtuvana kyseisen artiklan 6 kohdassa tarkoitetussa merkityksessä, ja mainitun 6 kohdan mukaan olennaisten todisteiden avulla on näytettävä, että polkumyynnillä tapahtuva tuonti aiheuttaa huomattavaa vahinkoa yhteisön tuotannonalalle (ks. vastaavasti tuomio Transnational Company ”Kazchrome” ja ENRC Marketing v. neuvosto, C-10/12 P, EU:C:2013:865, 21 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

34 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon olemassaolon määrittäminen edellyttää monitahoisten taloudellisten tilanteiden arviointia, ja tällaista arviointia koskevassa tuomioistuinvalvonnassa on näin ollen rajoituttava tarkistamaan, että menettelysääntöjä on noudatettu, että arvioinnin perustaksi hyväksytyt tosiseikat ovat aineellisesti paikkansapitäviä, että näitä tosiseikkoja arvioitaessa ei ole tehty ilmeistä virhettä ja että harkintavaltaa ei ole käytetty väärin. Näin on etenkin silloin, kun polkumyyntitutkimuksessa määritetään niitä tekijöitä, jotka aiheuttavat vahinkoa yhteisön tuotannonalalle (ks. tuomio Transnational Company ”Kazchrome” ja ENRC Marketing v. neuvosto, C-10/12 P, EU:C:2013:865, 22 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

35 Vahingon määrittämisen yhteydessä Euroopan unionin toimielinten velvollisuutena on tutkia, aiheutuuko vahinko, johon ne aikovat perustaa päätelmänsä, todellakin polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista, ja niiden on jätettävä ottamatta huomioon muihin tekijöihin perustuva vahinko ja erityisesti vahinko, joka perustuu yhteisön tuottajien omaan käyttäytymiseen (ks. tuomio Transnational Company ”Kazchrome” ja ENRC Marketing v. neuvosto, C-10/12 P, EU:C:2013:865, 23 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

36 Unionin toimielinten asiana on tältä osin tarkistaa, etteivät kyseisten muiden tekijöiden vaikutukset ole olleet sellaisia, että ne olisivat olleet omiaan katkaisemaan syy-yhteyden yhtäältä kyseisen tuonnin ja toisaalta yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välillä. Niiden on myös tarkistettava, ettei kyseisten muiden tekijöiden syyksi laskettavaa vahinkoa oteta huomioon määritettäessä perusasetuksen 3 artiklan 7 kohdassa tarkoitettua vahinkoa ja ettei asetettu polkumyyntitulli näin ollen ylitä sitä, mikä

on tarpeen polkumyynnin kohteena olevan tuonnin aiheuttaman vahingon poistamiseksi (ks. tuomio Transnational Company ”Kazchrome” ja ENRC Marketing v. neuvosto, C-10/12 P, EU:C:2013:865, 24 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

37 Jos unionin toimielimet toteavat, että tällaisista tekijöistä riippumatta polkumyynnin kohteena olevan tuonnin aiheuttama vahinko on perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla merkittävää, tuonnin ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välisen syy-yhteyden voidaan kuitenkin katsoa olevan olemassa (ks. tuomio Transnational Company ”Kazchrome” ja ENRC Marketing v. neuvosto, C-10/12 P, EU:C:2013:865, 25 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

38 Pääasian osalta on todettava, että – kuten sekä asetuksen N:o 1322/2004 johdanto-osasta että kilpailupäätöksen perusteluista ilmenee – komission päätöksen nojalla aloitettiin 25.11.1994 tutkinta sen selvittämiseksi, oliko saumattomien putkien yhteisön markkinoilla toimivien yritysten välillä mahdollisesti kilpailua rajoittavaa toimintaa. On myös kiistatonta, että komission oli kyseisen tutkinnan perusteella mahdollista aloittaa EY 81 artiklan soveltamista koskeva menettely vasta 20.1.1999, jolloin se lähetti väitetiedoksiannon asianomaisille yrityksille.

39 Kilpailupäätöstä ei siis vielä ollut tehty asetuksen N:o 2320/97 antamisajankohtana 17.11.1997. Kyseistä päätöstä itseään ei näin ollen voida pitää sellaisena perusasetuksen 3 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuna ”tiedossa olevana tekijänä”, joka neuvoston olisi pitänyt ottaa huomioon määrittäessään yhteisön tuotannonalalle aiheutunutta vahinkoa voidakseen perustella asetuksesta N:o 2320/97 ilmenevän kaltaista polkumyyntitoimenpidettä.

40 Komission 25.11.1994 tutkimuksesta tekemästä päätöksestä on todettava, että sen puhtaasti valmisteluun liittyvä luonne on esteenä sille, että sen kohteena ollutta kilpailua rajoittavaa toimintaa voitaisiin pitää ainakin kyseisen tutkimuksen päättymiseen asti toteen näytettynä ja että sen voitaisiin katsoa aiheuttavan vahinkoa yhteisön tuotannonalalle.

41 Kuten tämän tuomion 35 kohdassa on todettu, unionin toimielinten velvollisuutena on tutkia, aiheutuuko vahinko, johon ne aikovat perustaa päätelmänsä polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden toteuttamiseksi, todellakin polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista, ja niiden on jätettävä ottamatta huomioon muihin tekijöihin perustuva vahinko ja erityisesti vahinko, joka perustuu yhteisön tuottajien omaan käyttäytymiseen. TMK Europe väittää tähän velvollisuuteen vedoten pääasiallisesti, että vaikka yksi näistä toimielimistä tiesi tutkimuksesta, jonka päätteeksi saatettiin osoittaa, että yhteisön tuottajien oma menettely oli ainakin osittain voinut myötävaikuttaa yhteisön tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon, kyseiset toimielimet eivät polkumyyntimenettelyssä ottaneet huomioon ”asianmukaisesti” osoitettua vahinkoa.

42 On joka tapauksessa tärkeää muistuttaa, että asianosaisten, jotka vetoavat polkumyyntiasetuksen lainvastaisuuteen, on esitettävä todisteet, joilla voidaan osoittaa, että muilla kuin kyseiseen tuontiin liittyvillä tekijöillä on saattanut olla niin suuri vaikutus, että yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon ja polkumyynnin kohteena olleen tuonnin välinen syy-yhteys voidaan asettaa kyseenalaiseksi (ks. vastaavasti tuomio Transnational Company ”Kazchrome” ja ENRC Marketing v. neuvosto, C-10/12 P, EU:C:2013:865, 28 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

43 On todettava, ettei TMK Europe ole esittänyt tällaisia todisteita tyytyessään vetoamaan siihen, että sen seikan, että komissio aloitti kilpailupäätöksen tekemiseen johtaneen tutkimuksen, on ollut pakko vaikuttaa polkumyyntitutkimukseen, tai väittäessään tämän lisäksi, että jo pelkästään se seikka, että näistä ensimmäisen tutkimuksen tulos johti lopulta siihen, että neuvosto keskeytti asetuksen N:o 2320/97 soveltamisen, on riittävä, jotta voidaan katsoa, että se oli voinut vaikuttaa polkumyyntitutkimukseen.

44 Tästä seuraa, ettei TMK Europe ole näyttänyt toteen, että muilla kuin kyseiseen tuontiin liittyvillä tekijöillä on saattanut olla niin suuri vaikutus, että yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon ja polkumyynnin kohteena olleen tuonnin välinen syy-yhteys voidaan asettaa kyseenalaiseksi.

45 Kaiken edellä esitetyn nojalla on syytä todeta, ettei esitettyä kysymystä tarkasteltaessa ole tullut esiin sellaisia seikkoja, jotka voisivat vaikuttaa asetuksen N:o 2320/97 pätevyyteen.

Oikeudenkäyntikulut

46 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (seitsemäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Esitettyä kysymystä tarkasteltaessa ei ole tullut esiin sellaisia seikkoja, jotka voisivat vaikuttaa lopullisen polkumyyntitullin käyttöönottamisesta tiettyjen Unkarista, Puolasta, Venäjältä, Tšekin tasavallasta, Romaniasta ja Slovakian tasavallasta peräisin olevien raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuonnissa, asetuksen (ETY) N:o 1189/93 kumoamisesta ja kyseistä Kroatian tasavallasta peräisin olevaa tuontia koskevan menettelyn päättämisestä 17.11.1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2320/97 pätevyyteen.

Allekirjoitukset